

Pravidlá pravej princeznej

A ČO S TÝM PRINCOM?

V KRAJINE SIEDMICH
KRAĽOVSTIEV
JE VŠETKO
AKO V ROZPRÁVKE...

... ALE BÁBÄTKÄ
TU NOSÍ
KURIÉR.

PHILIPPA
GREGORY

Ilustroval Chris Chatterton

**Pravidlá pravej
princeznej**

A ČO S TÝM PRINCOM?

Text Copyright © 2020 by Philippa Gregory
Illustrations Copyright © 2020 Chriss Chatterton
Cover design Copyright © 2020 by HarperCollin's Publishers, Ltd.
Translation © Oľga Kralovičová 2023
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2024

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy
sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme
ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými,
alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok,
respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho
ainformačného systému a podobne bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu Philippa Gregory:
THE PRINCESS RULES: IT'S A PRINCE THING
ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperCollin's Childrens Publishers, Ltd.,
vo Veľkej Británii 2020, preložila Oľga Kralovičová.
Zodpovedná redaktorka Dáša Jajcayová
Editorka Katarína Škorupová
Sadzba a zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava
Tlač FINIDR s.r.o., Český Těšín

ISBN 978-80-566-5846-8
10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
www.slovart.sk

Pravidlá pravej
princeznej
A ČO S TÝM PRINCOM?

PHILIPPA
GREGORY

Ilustroval

Chris Chatterton

slovar

Freddiemu a Sebastianovi

Obsah

Florizella a brat 9

Florizella a piráti 75

Florizella a mamut 155

Florizella a brat

Prvá kapitola

*Aj v rozprávkovej
krajine majú problémy
s doručovaním.*

Ked' kráľovná Siedmich kráľovstiev začula zaklopkanie na okno spálne a otvorila ho, na nebi žiaril strieborný mesiac tenký ako šupka pomaranča. Na podokenici sa kolísal unudený bocian s balíkom pod krídlom.

„Tu sa mi podpíšte,“ zazíval a otrčil jej zvitok s voskovými pečaťami.

„Myslím, že my sme si ni...“ začala kráľovná. „Kráľ? Objednal si niečo?“

Lenže kráľ si vyspevoval vo vani a nepočul ju.

Bocian jej strčil do rúk bučaťatý balík.

„Och! Ale veď to je pre kráľa a kráľovnú zo Vzdialených hôr!“ protestovala, keď si prečítala ceduľku. „To nie je pre nás.“

„Tí nie sú doma,“ zahundral bocian. „Váš zámok uviedli ako adresu doručenia v prípade ich neprítomnosti.“

„Áno, ale...“

No bocian už odletel do noci. Bola to posledná zásielka, čo mal doručiť.

„Nemal by som pracovať takto neskoro,“ sťažoval sa, keď mizol v tme. „Nieкто by si mohol myslieť, že som sova!“

„Doparoma aj s kráľom a kráľovnou zo Vzdialených hôr!“ frflala kráľovná. „Stále si

sem nechávajú kadečo doručovať. Nevie, prečo im to nemôžu nechať pod padacím mostom ako ostatným...“ Roztrhla stužku na balíčku. „OCH! Bábätko!“

Bol to ten najchutnejší malý princ na svete. Kráľovná, ktorá už mala jedno dieťa – dcéru Florizellu –, sa potešila ďalšiemu bábätku.

„Pozri, čo prišlo!“ ukazovala kráľovi, keď vyšiel z kúpeľne. „Konečne máme maličkého princa!“

„To je dobré!“ zvolal kráľ. „Výborné! Výborné!“ Vliezol do postele a okamžite zaspal. Kráľovná obliekla bábätku kráľovské šaty na krst, vložila ho do kráľovskej kolísky a jemne ho hojdala.

Do rána však bábätko vyrástlo a bolo veľké asi ako štvorročné dieťa.

„Zdá sa mi, akoby to bolo iba včera, keď bol maličký,“ povedala kráľovná.

„Veď to bolo včera, či nie?“ zamračil sa kráľ. „Radšej sa poponáhľaj a daj ho pokrstiť. Nemáme veľa času, ak bude takto rýchlo rásť.“

A tak kráľovná pozvala všetkých v kráľovstve. Pozvánky roznášal krdel' pelikánov. Práve jednému z nich podávala do otvoreného zobáka poslednú obálku, keď do izby vošla princezná Florizella.

„Čo je to?“ spýtala sa a hľadela na podokenicu, kde čupel krdel' pelikánov so zobákmi plnými pozvánok, a potom na malého chlap-

ca, ktorý sedel na dlážke a skladal si súpravu vláčikov.

„Toto je nový kráľ Siedmich kráľovstiev!“
tešil sa kráľ.

„Tvoj malý braček!“ zvolala kráľovná.

„Princ...“ zmĺkol, lebo ešte nemal meno.
„Ako ho budeme volať, drahá? Princovia zvyčajne dostávajú meno podľa okolností svojho narodenia. Mňa pokrstili princ Egreš – rodičia ma totiž našli pod egrešovým kríkom. A Florizellinho priateľa pomenovali princ Bonnet, teda „Čepiec“, lebo ho jeho matka našla v škatuli na klobúky.“

„Bennett,“ opravila ho Florizella. „Volá sa Bennett.“

„Neviem prečo, ale Bonnet sa mu nepá-

čilo,“ vysvetlila kráľovná. „Tak ako budeme volať tohto chlapca, ktorého nám omylom doniesol poštový bocian?“

„Princ Kuriér,“ vyhlásil spokojne kráľ. „To je dobré meno. Kráľ Kuriér – to znie celkom dobre.“

„No tak moment,“ ozvala sa Florizella. „Čo myslíš tým ,kráľ“?“

„Je samozrejmé, že sa stane kráľom, keď nás už nebude,“ povedal kráľ veselo. „Či nie?“ Zobral chlapca a pohojďával ho na kolene. „Tidli-tidli-tidli-dum! Ktože je tu malý kráľ?“

„No tak moment,“ zopakovala Florizella. „Kráľovstvo zdedím predsa ja. Je to moje kráľovstvo, môj palác, moje všetko.“

„No... ale teraz máme chlapca, princa,“ zhodnotila situáciu kráľovná. „Chlapci majú pred dievčatami prednosť. To vedia všetci.“ Florizella sa tvárila ohromene. „Veď to vieš, Florizella.“

„Viem, že to tak je TEORETICKY,“ odpovedala Florizella opatrne. Pozrela na princa Kuriéra. „TEORETICKY znamená, že je to plán alebo nápad, alebo dokonca rozprávka. Lenže v skutočnosti je to celkom inak. Najmä, ak sa to deje vo vašom vlastnom živote.“

„Kam ideš?“ spýtala sa kráľovná, keď Florizella zamierila k dverám.

„Idem navštíviť iného princa,“ odvrkla naštvane. „Na koni. Pokiaľ to, pravdaže, teraz nie je Kuriérov kôň.“

Druhá kapitola

*Florizella sa dozvie
o rizikách, čo na seba
vzala, keď sa narodila
ako dievča.*

Princ Bennett ležal v hojdacej sieti v sade pri svojom paláci a čítal rozprávku, keď pripochodovala Florizella.

„Ahoj, Florizella!“ zvolal, len čo ju zbadal. „Vieš, v knihách sa dejú veľmi čudné veci...“

„Niečo veľmi čudné sa stalo aj tu,“ odsekla.

„Výborne! Páči sa mi, keď sa dačo deje,“ potešil sa. „Stalo sa to NÁHLE? Najviac sa